

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225318
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112225318.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného F. N., I. so sídlom Z. X, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. augusta 2013, č. k. 14C/226/2012-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci sa žalobca podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť majetkovú škodu vo výške 2.273,47 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 454,69 eur z titulu nečinnosti súdu v exekučnej veci povinného T. C., sp.zn. Ex 5115/2011 podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V rámci tohto podania žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Trenčín. Vec bola pridelená rozvrhom práce na prejednanie sudkyňi JUDr. Miline Jánoškovej. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19NcC/125/2012-9 zo dňa 17.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Trenčín JUDr. Milina Jánošková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 14C/226/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa. Žalobca podaním zo dňa 26.08.2013 podal návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Návrh odôvodnil tým, že námietka porušenia nestrannosti je závažne podporená najmä pomerom sudcu k veci, pretože sudca môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach, sudca je vylúčený aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania nie je dôvodný. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez prietahov a nepreukázal, ako zákonný sudca môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti sudcu. Samotné podanie sťažnosti žalobcu na Ústavný súd SR nemôže byť dôvodom

na prerušenie konania a treba v tejto veci poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne vo veci námietky zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne, ktorým súd už právoplatne rozhodol, že nie je zaujatá a týmto rozhodnutím je súd prvého stupňa viazaný. Do úvahy neprichádzala ani možnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p., v spojitosti s § 25 ods. 4 zákona č. 514/2009 Z.z., má príslušný okresný súd právomoc riešiť predmetný spor a v súčasnosti neprebíha žiadne iné konanie, od výsledku ktorého by bolo rozhodnutie tohto súdu závislé, resp. sa nerieši otázka, ktorú tento súd nie je oprávnený sám riešiť. Preto súd návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. S poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 25/06 namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, pretože odôvodnenie výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich súdu pokračovať v konaní. Vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu prvého stupňa, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, pretože k návrhu pripojil ústavnú sťažnosť. Žalobca poukázal na to, že v prejednávanej veci považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O.s.p. aj napriek názoru nadriadeného súdu, pretože v skutkovo a právne rovnakých iných veciach nadriadené súdy, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove, vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov príslušných okresných súdov. Dôvodil, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Zastával názor, že nakoľko v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu podal ústavnú sťažnosť, nebolo a nie je prípustné, aby konanie naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania, zisťoval, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. sa odvolanie podáva do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 45 ods. 2 O.s.p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 57 ods. 1, 3 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (t.j. po lehote ustanovenej zákonom na podanie odvolania).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalobcovi doručené dňa 05.09.2013, čo má súd za preukázané z vrátenej doručky. To znamená, že deň 05.09.2013 je potrebné považovať za deň doručenia napadnutého uznesenia. Lehota na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu začala žalobcovi plynúť nasledujúci deň po dni doručenia, t.j. dňa 06.09.2013 a jej posledný deň pripadol na 20.09.2013. Žalobca podal odvolanie prostredníctvom kuriéra dňa 23.09.2013, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej odvolacej lehoty.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.